

Sprawa C-343/21

**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożonego zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem**

Data wpływu:

2 czerwca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Wychoven administratiwen syd (Bułgaria)

**Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym:**

19 maja 2021 r.

Strona skarżąca:

PV

Strona przeciwna:

Zamestnik izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”
(zastępca dyrektora wykonawczego państwowego funduszu
rolnictwa)

Przedmiot postępowania głównego

Zaskarżenie w trybie sądowym aktu o ustaleniu istnienia wierzytelności publicznej, w którym zarządzono zwrot części otrzymanej przez producenta rolnego bezzwrotnej pomocy finansowej, w ramach programu finansowanego z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, ponieważ beneficjent nie może nadal wykonywać podjętych zobowiązań i zapewnić korzystania z wszystkich pierwotnie zgłoszonych powierzchni. Jeśli można by przyjąć, że istnieje nowy podział gospodarstwa, czy przyczynę tej niemożności stanowi okoliczność, za którą beneficjent nie odpowiada i która daje mu podstawę do odmowy zwrotu otrzymanych środków?

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wykładnia prawa Unii, art. 267 TFUE.

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładnia art. 45 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) umożliwia przyjęcie, że w wypadku takim jak niniejszy istnieją „nowy podział gospodarstwa” lub „działania władz państwowych związane ze scalaniem gruntów”, ze względu na które beneficjent nie może nadal wykonywać podjętych zobowiązań?

2. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przy braku podjęcia niezbędnych środków przez państwo członkowskie w celu dostosowania zobowiązań beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa istnieje podstawa, aby nie wymagać zwrotu środków w odniesieniu do okresu, w którym wykonywano zobowiązanie?

3. Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jak należy interpretować, przy ustalonych w postępowaniu co do istoty okoliczności faktycznych, art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, i jaki jest charakter terminu określonego w art. 75 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina?

Powołane przepisy prawa Unii

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), a w szczególności art. 36 lit. a) ppkt (iv).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), a w szczególności motyw 37 i art. 45 ust. 4.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, a w szczególności art. 31.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina, a w szczególności art. 75.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, a w szczególności art. 5, 6, 18.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005, a w szczególności art. 47 ust. 3 i 4.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności, a w szczególności art. 43 i 44.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzające przepisy przejściowe, a w szczególności art. 19.

Powołane przepisy prawa krajowego

Danyčno-osiguriteln procesualen kodeks (kodeks postępowania w sprawach podatkowych i zabezpieczenia społecznego), a w szczególności art. 162 ust. 1, art. 162 ust. 2 pkt 8 i 9.

Zakon za podpomagane na zemedelskite proizvoditeli (ustawa dotycząca wsparcia producentów rolnych, a w szczególności art. 1, art. 20 ust. 1, 2 i 4, art. 27 ust. 3, 5 i 7; § 1 pkt 1 przepisów uzupełniających tej ustawy.

Zakon za sobstvenostta i polzwaneto na zemedelskite zemi (ustawa o własności i korzystaniu z gruntów rolnych, zwana dalej „ZSPZZ”), art. 37c.

Naredba nr 11 z dnia 6.4.2009 r. za usłowijata i reda za priłagane na mjarka 214 „Agroekologiczni płasztanija” (rozporządzenie nr 11 dotyczące warunków i trybu stosowania środka 214 „Płatności agroekologiczne”) z programu rozwoju obszarów wiejskich w okresie 2007–2013 r., wydane przez ministyr na zemedeliето i chranite (ministra ds. rolnictwa i żywności), a w szczególności art. 18 i 24, § 1 pkt 4 i § 2 przepisów uzupełniających.

Naredba za izmenenie i dopyłnenie (ustawa o zmianie i uzupełnieniu) Naredba nr 11 z 2009 r. za usłowijata i reda za priłagane na mjarka 214 „Agroekologiczni płasztanija” z programu rozwoju obszarów wiejskich w okresie 2007–2013 r. (opubl., DW, nr 29 z 2009 r., ze zmianami i uzupełnieniami), § 5 przepisów przejściowych i końcowych.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Skarżący jest producentem rolnym, który w 2013 r. złożył wniosek o udzielenie wsparcia w ramach środka 214 „Agroekologiczni płasztanija” z programu rozwoju obszarów wiejskich 2007–2013 r.
- 2 Wniosek o udzielenie wsparcia został zatwierdzony, a skarżący przyjął zobowiązanie do przestrzegania pięcioletniego zobowiązania agroekologicznego w ramach wspomnianego środka. Jednym z wymogów, do których przestrzegania zobowiązał się wnioskodawca, jest wykonywanie wskazanej we wniosku działalności na tych samych gruntach rolnych przez pięć kolejnych lat. Grunty te obejmują 857 hektarów gruntów rolnych i są wykorzystywane przez PV na podstawie porozumienia z 2012 r. Zgodnie z bułgarskim prawem (art. 37c ZSPZZ) zawarcie tych porozumień odpowiada złożonemu stanowi faktycznemu. Pokróctce, zawiera się je w odniesieniu do każdego roku gospodarczego między właścicielami lub użytkownikami położonych w niedalekiej odległości gruntów rolnych i uzgadnia się w nich korzystanie z niezgłoszonych do zagospodarowania nieruchomości na odpowiednim obszarze. W wyniku zawarcia tych porozumień tworzy się tereny uprawne, w odniesieniu do korzystania z których można otrzymać wsparcie. Porozumienie o utworzeniu terenów uprawnych do korzystania lub o rozdziale terenów uprawnych do korzystania uważa za podstawę

prawną do udzielenia wsparcia korzystającym z tych terenów uprawnych producentom rolnym. Skarżący uczestniczy w ustanowionych w tym trybie terenach uprawnych za pomocą dzierżawionej przez niego ziemi. Porozumienia dotyczące tego uczestnictwa skarżącego zawarto również w trzech kolejnych latach gospodarczych.

- 3 W tych latach w odniesieniu do skarżącego przeprowadzono wszystkie obowiązkowe kontrole administracyjne i kontrole na miejscu, a w odniesieniu do złożonych przez niego wniosków wypłacono kwoty w ramach środka 214 „Agroekologiczni płasztnija” w łącznej wysokości 1 063 317,54 BGN.
- 4 W odniesieniu do roku gospodarczego 2016/2017 r. nie osiągnięto porozumienia w przedmiocie korzystania z wszystkich zgłoszonych przez PV gruntów. W dniu 29 maja 2017 r. – prawie dziesięć miesięcy po powzięciu wiadomości, że w roku gospodarczym 2016/2017 r. nie będzie on miał podstawy do korzystania z części nieruchomości, którymi uczestniczył w ramach wspomnianego środka, i osiem miesięcy po odpadnięciu podstawy do korzystania z tych nieruchomości (to jest osiem miesięcy po upływie terminu obowiązywania ostatniego porozumienia) – skarżący złożył pismo powiadamiające w terytorialnym oddziale bułgarskiej agencji płatniczej (Dyrżawen fond „Zemedelie” w mieście Tyrgowiszte) dotyczące zakończenia jego zobowiązania agroekologicznego. Pismem z dnia 6 sierpnia 2018 r., stanowiącym indywidualny akt administracyjny, skarżący został powiadomiony o zakończeniu jego zobowiązania agroekologicznego w ramach wspomnianego środka. Akt dotyczący zakończenia wieloletniego zobowiązania w ramach środka ze względu na niewykonanie mających zastosowanie wymogów doręczono w dniu 17 sierpnia 2018 r. Nie został on zaskarżony przez skarżącego i uprawomocnił się czternaście dni po jego doręczeniu.
- 5 W konsekwencji zamestnik izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie” wszczął postępowanie dotyczące wydania aktu o ustaleniu istnienia wierzytelności publicznej (AUPDW), w którym na skarżącego nałożono obowiązek zwrotu 20% łącznie wypłaconej kwoty (1 063 317,54 BGN), co stanowi kwotę 212 663,51 BGN.
- 6 W wydanym AUPDW ustalono istnienie publicznej wierzytelności w wysokości 212 663,51 BGN, stanowiącej 20% wypłaconej kwoty subsydiów w ramach odpowiedniego środka w kampanii 2013 r.–2016 r., wraz z ustawowymi odsetkami za okres, który upłynął od wskazanego terminu zwrotu (50 dni od chwili powiadomienia) a datą albo płatności przez beneficjenta, albo dokonania potrącenia przez agencję płatniczą.
- 7 Sąd administracyjny pierwszej instancji przyjął, że otrzymana pomoc została zmniejszona zgodnie z prawem i że w konkretnym wypadku nie istnieją okoliczności związane z wystąpieniem siły wyższej, o których mowa w art. 31 rozporządzenia nr 73/2009. Z tego względu sąd ten oddalił skargę PV złożoną na AUPDW.

- 8 PV zaskarżył wyrok sądu pierwszej instancji w trybie kasacyjnym przed sądem odsyłającym, który ocenił, że w celu rozstrzygnięcia sporu niezbędne jest dokonanie wykładni prawa Unii. Z tego względu Wyrchowen administratiwen syd skierował niniejsze odesłanie prejudycjalne.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 9 W postępowaniu dotyczącym zaskarżenia AUPDW w trybie administracyjnym skarżący przypomniał co do istoty, że przez okres czterech lat korzystał ze zgłoszonych przez niego gruntów rolnych na podstawie zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 37c ZSPZZ. Wskazał on, że w następstwie zmian w przepisach dokonanych w październiku 2015 r. wielu gospodarzy zrezygnowało ze swoich zobowiązań agroekologicznych w odniesieniu do 2015 r., a część z uczestników wspomnianych porozumień określonych w art. 37c ZSPZZ odmówiła zawarcia takich porozumień w odniesieniu do roku gospodarczego 2016/2017 r. Według skarżącego są to okoliczności, których nie mógł on przewidzieć w chwili kandydowania o udzielenie wsparcia i, z tego względu, należy je rozpatrywać jako okoliczności związane z wystąpieniem siły wyższej w rozumieniu prawodawstwa krajowego.
- 10 Organ administracji powołał się na szereg przepisów prawa krajowego oraz prawa Unii i nie uwzględnił zarzutów podniesionych przez PV.
- 11 Sąd pierwszej instancji przyjął, że nie istnieją okoliczności związane z wystąpieniem siły wyższej, zgodnie z ich definicją określoną w art. 31 rozporządzenia nr 73/2009. Według sądu sytuacja taka ma miejsce, ponieważ beneficjent bezzwrotnej pomocy finansowej nie miał uzasadnionych oczekiwań prawnych co do tego, że właściciele gruntów rolnych, z którymi zawarł on porozumienia określone w art. 37c ZSPZZ, odnowią te porozumienia po upływie ich jednorocznego czasu trwania. Odmowa zawarcia przez te osoby takiego porozumienia w odniesieniu do roku gospodarczego 2016/2017 r. nie jest okolicznością, której nie można by przewidzieć w chwili przyjęcia zobowiązania. Poprzez uczestnictwo w programie przy pomocy cudzych gruntów skarżący sam stworzył ryzyko niewywiązania się ze zobowiązań agroekologicznych i ryzyko to ziściło się przed końcem pięcioletniego okresu.
- 12 Według tego sądu, nawet jeśli uznano by istnienie okoliczności związanych z wystąpieniem siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych, skarżący nie przestrzegał terminu powiadomienia organu administracyjnego o tych okolicznościach, który to termin jest prekluzyjny. Zgodnie z krajowym prawodawstwem terminem podpisania porozumienia określonego w art. 37c ZSPZZ jest dzień 30 sierpnia każdego roku. Poza tym, najpóźniej do dnia 9 września 2016 r. skarżący powinien był powiadomić agencję płatniczą, że istnieje okoliczność, która uniemożliwia mu obiektywnie wykonanie zobowiązania w odniesieniu do roku gospodarczego 2016/2017 r. Takiego powiadomienia dokonano zaś dopiero w dniu 29 maja 2017 r.

- 13 W postępowaniu kasacyjnym PV twierdzi, że sąd pierwszej instancji nieprawidłowo przyjął, że w konkretnym wypadku nie istnieją okoliczności związane z wystąpieniem siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajne, które są podstawą zwolnienia go ze zobowiązania do zwrotu części płatności otrzymanych w ramach odpowiedniego środka. Poza tym, sąd nieprawidłowo przyjął, że nie przestrzegano terminu powiadomienia i że termin ten jest prekluzyjny.
- 14 Strona wnosząca kasację twierdzi, że w Naredba za izmenenie i dopyłnenie na Naredba nr 11 z dnia 6 kwietnia 2009 r. (w mocy od dnia 20 października 2015 r.) ustanowiono trudne do wykonania, nowe, bardziej rygorystyczne wymogi w odniesieniu do środka 214, co zmusiło część beneficjentów tego środka do rezygnacji z uczestnictwa w dobrowolnych porozumieniach określonych w art. 37c ZSPZZ. Równocześnie, wprowadzona w związku z tym zmiana w ZSPZZ nie przyczyniła się do uregulowania sytuacji. Według skarżącego są to okoliczności nadzwyczajne, które zwalniają go ze zobowiązania do zwrotu części otrzymanej bezzwrotnej pomocy finansowej. Dodatkowo, strona wnosząca kasację powołuje się na art. 45 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006, który jest analogiczny do art. 47 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 1305/2013.
- 15 Strona przeciwna w ramach skargi kasacyjnej uważa wyrok sądu pierwszej instancji za prawidłowy.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 16 Zgodnie z art. 45 ust. 4 rozporządzenia w przypadku, gdy beneficjent nie jest w stanie nadal wypełniać podjętego zobowiązania ze względu na fakt, że gospodarstwo jest przedmiotem nowego podziału działek lub działań władz państwowych związanych ze scalaniem gruntów lub działań władz państwowych związanych ze scalaniem gruntów zatwierdzonych przez właściwe organy publiczne, państwa członkowskie podejmują środki konieczne dla umożliwienia dostosowania zobowiązania do nowej sytuacji gospodarstwa. Jeśli dostosowanie takie okazuje się niemożliwe, zobowiązanie traci ważność, a zwrot nie jest wymagany w stosunku do okresu, w którym zobowiązanie było skuteczne.
- 17 Zdaniem sądu odsyłającego przepis ten obejmuje trzy sytuacje: nowy podział gospodarstwa; objęcie beneficjenta działaniami organów władz państwowych związanymi ze scalaniem gruntów lub działaniami władz państwowych związanymi ze scalaniem gruntów zatwierdzonymi przez właściwe organy publiczne.
- 18 Według sądu odsyłającego na podstawie leksykalnej wykładni wyrażenia „nowy podział gospodarstwa” (przy uwzględnieniu angielskiej i francuskiej wersji tego aktu normatywnego – „the holding is reparcelled”; „son exploitation fait l’objet d’un remembrement”) można by przyjąć, że pierwsza sytuacja odnosi się do wypadku takiego jak rozpatrywany w niniejszym postępowaniu. Wynika to przede wszystkim z systemowego umiejscowienia art. 45 ust. 4 rozporządzenia

nr 1974/2006 – po regułach dotyczących rozszerzenia zobowiązania agroekologicznego ze względu na powiększenie gospodarstwa, co świadczy o tym, że rozpatrywany przepis odnosi się do wypadku zmniejszenia gospodarstwa ze względu na podział na odrębne części między beneficjenta i różne inne podmioty (tak jak w niniejszym wypadku). Poza tym, w rozpatrywanym przepisie nie wskazano przyczyny nowego podziału, z czego można wywieść, że przyczyna ta nie ma znaczenia, a w szczególności że chodzi o obiektywny rezultat – niezależnie od wstępnego dopuszczenia przez beneficjenta, iż rezultat ten jest możliwy.

- 19 Druga i trzecia sytuacja określone w art. 45 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006 odnoszą się jednak do sytuacji, w których, niezależnie od woli beneficjenta, skierowano do niego środki administracyjne, w wyniku których nie może on nadal wykonywać podjętych zobowiązań.
- 20 Jeśliby przyjąć, że niniejszy wypadek jest objęty którąś z sytuacji określonych w art. 45 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006, skutki zakończenia zobowiązania agroekologicznego nie obejmowałyby zobowiązania do zwrotu całości lub części otrzymanego wsparcia, w wypadku gdyby zobowiązania nie zostały dostosowane do nowej sytuacji gospodarstwa – pomimo że odpowiednie państwo członkowskie podjęło niezbędne środki w tym celu.
- 21 Z powyższego wynika, że w rozpatrywanym przepisie ustanowiono uprawnienia na rzecz podmiotu prywatnoprawnego, który mógłby powołać się bezpośrednio na ten przepis w celu ustalenia, że nie ciąży na nim zobowiązanie stanowiące przedmiot rozpatrywanego AUPDW. Z drugiej strony, jeśli niniejszy wypadek odpowiada którejś z sytuacji określonych w rozpatrywanym przepisie, należy ustalić, czy brak przyjęcia przez Bułgarię niezbędnych środków w celu dostosowania zobowiązań beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa stanowi podstawę, aby nie wymagać zwrotu środków w odniesieniu do okresu, w którym wykonywano zobowiązanie.
- 22 Następnie, na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, sąd odsyłający zadaje pytanie, w jaki sposób – przy uwzględnieniu konkretnego wypadku – należy interpretować art. 31 rozporządzenia nr 73/2009.
- 23 Wyrchoven administratiwen syd wskazuje, że dąży do uzyskania wskazówek dotyczących wykładni, mając na względzie stosowanie z pierwszeństwem przepisu prawa Unii. Z jednej strony, jak przyjął sąd administracyjny pierwszej instancji, beneficjent wiedział, że określone w art. 37c ZSPZZ porozumienia dotyczące korzystania z cudzych nieruchomości obowiązują przez rok, a właściciele i użytkownicy części ziemi, w odniesieniu do której beneficjent otrzymał wsparcie, mogą odmówić zawarcia porozumienia dotyczącego kolejnego roku gospodarczego. Z drugiej strony skarżący twierdzi, że w Naredba za izmenenie i dopylnenie na Naredba nr 11 z dnia 6.4.2009 r. (w mocy od dnia 20 października 2015 r.) ustanowiono nowe, bardziej rygorystyczne wymogi w ramach środka 214, co zmusiło część beneficjentów tego środka do rezygnacji z

uczestnictwa w dobrowolnych porozumieniach określonych w art. 37c ZSPZZ. Wyrchowen administratiwen syd potwierdza, że beneficjent nie mógł skorzystać z wprowadzonej przez prawodawcę zmiany w ZSPZZ.

- 24 Sąd odsyłający, orzekający w ostatniej instancji, jest zdania, że znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ma sposób wykładni art. 31 rozporządzenia nr 73/2009, w tym odnośnie do określonego w art. 75 ust. 2 rozporządzenia nr 1122/2009 charakteru terminu na powiadomienie.
- 25 Wątpliwości dotyczące znaczenia przepisów prawa Unii przy ich bezpośrednim stosowaniu stanowią podstawę skierowania wniosku o dokonanie wykładni przez właściwy w tym względzie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

DOKUMENT ROBOCZY